ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καρ. Τσχάκη 143
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23—84
Ἔτος ΙΘ' ἀριθ. φύλλου 1328

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
3
ΜΑΡΤΙΟΥ 1952
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ δρχ. 1.000

ΜΕ ΝΕΑ ΟΠΛΑ ΘΑ ΕΦΟΔΙΑΣΘΟΥΝ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ὑψίστης σημασίας τὸ ταξίδιον τοῦ Ἀϊζενχάουερ εἰς Ἀθήνας καὶ Ἄγκυραν

ΝΕΑ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ ΘΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 2. (Ἰδ. ὑπ.) Τὸ ταξίδιον τοῦ στρατηγοῦ Ἀϊζενχάουερ εἰς Ἄγκυραν καὶ Ἀθήνας ἐνέχει σπουδαιοτάτην σημασίαν, μετὰ τὴν εἰσδοχὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας εἰς τὸ σύμφωνον τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Οἱ ἔγκυροι γαλλικοὶ στρατιωτικοὶ κύκλοι διεβεβαίουν, ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ μεταβαίνει πρῶτον εἰς Ἄγκυραν, διὰ νὰ κατατοπισθῇ ἐπὶ τῶν ἀμυντικῶν ἐπιτελικῶν σχεδίων τῆς Τουρκίας, ἐπιστρέφων δὲ εἰς Ἀθήνας, θὰ ζητήσῃ νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιτελικῶν σχεδίων, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἄμυναν εἰς τὰ Βαλκανικὰ σύνορα καὶ ἰδίως πρὸς Βουλγαρίαν.

Ἐν συνεχείᾳ αἱ αὐταὶ πληροφορίαι ἀναφέρουν, ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ, θὰ προβῇ εἰς συντονισμὸν τῶν ἐν λόγῳ σχεδίων ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς γενικῆς ἀμυντικῆς γραμμῆς ἀπὸ Θράκης μέχρι τῶν ἀνατολικῶν Τουρκικῶν συνόρων ὅπου ἐκτείνονται τὰ γενικὰ σχέδια ἀμύνης.

Ἐπὶ πλέον θὰ ἐξετάσῃ οὗτος τὴν δύναμιν πυρὸς τόσον τοῦ Ἑλληνικοῦ ὅσον καὶ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, προκειμένου νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὸ Πεντάγωνον τὸν ἐφοδιασμὸν ἀμφοτέρων διὰ νέων συγχρονισμένων ὅπλων, διὰ τῶν ὁποίων ἡ δύναμις τοῦ πυρὸς ἑνὸς συντάγματος αὐξάνεται, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς μίαν μεραρχίαν.

Ἕτερον σοβαρώτερον θέμα μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἀπασχοληθῇ ὁ ἀρχηγὸς τῶν δυνάμεων τοῦ Ἀτλαντικοῦ συμφώνου, εἶναι ἡ ἐξέτασις τῶν δυνατοτήτων διὰ τὴν κατασκευήν, εἰς Τουρκίαν ἰδίως, προκεχωρημένων ἐλαφρῶν ἀεροδρομίων, διὰ τὴν ἀπογείωσιν καταδιωκτικῶν συνοδείας βαρέων ἀεροπλάνων μικρᾶς ἀκτῖνος δράσεως, τὰ ὁποῖα θὰ ἀπογειοῦνται ἀπὸ τὰ ἀφρικανικὰ ἀεροδρόμια καὶ τὰ ἀεροπλανοφόρα.

Τελευταῖον θέμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐξετάσῃ ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ, εἶναι ἐξέτασις τῆς Βρετανικῆς προτάσεως διὰ τὴν συγκρότησιν ἰδιαιτέρου ἀρχηγείου εἰς Μ. Ἀνατολήν, διατελοῦντος ὑπὸ βρετανὸν στρατιωτικὸν ἀρχηγόν. Πάντως τὸ σχέδιον τοῦτο εὑρίσκει ἀντίδρασιν ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας καὶ τῶν περισσοτέρων ἀραβικῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι προτιμοῦν νὰ ὑπαχθοῦν ὑπὸ τὸν ἀμερικανικὸ στρατιωτικὸν παράγοντα, χωρὶς ἄλλας ἰδιαιτέρας στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις, αἵτινες θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προκληθοῦν ἀπὸ τὰ ξεχωριστὰ ἀμυντικὰ συγκροτήματα.

ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΦΟΒΟΙ

διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 (Ἰδ. ὑπηρ.) Παρ' ὅλην τὴν αἰσιοδοξίαν τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσαν οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ οἱ Βρεταννοὶ ἐπίσημοι ἐν σχέσει μὲ τὰ ἐπιτευχθέντα εἰς Λισσαβῶνα ἀποτελέσματα διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ, ἐν τούτοις ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Γαλλίας, τοῦ Βελγίου καὶ τῶν Σκανδιναυϊκῶν χωρῶν ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένει εἰς ἄκρον ἐπιφυλακτική, λόγῳ τῶν συνεπειῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπακολουθήσουν, ἀπὸ τὴν ἀποφασισθεῖσαν δημιουργίαν τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ καὶ τὴν προέχουσαν θέσιν τὴν ὁποίαν θὰ καταλάβῃ ἡ Γερμανία, εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν κοινοπολιτείαν.

Οἱ γαλλικοὶ ἐπίσημοι κύκλοι, παρ' ὅλην τὴν ἐπιφυλακτικότητά των, δὲν ἀποκρύπτουν ὅτι ἡ πίεσις τὴν ὁποίαν συνεχῶς ἀσκοῦν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς γερμανικῆς ἰσχύος, ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὸ νὰ ἐλαττωθοῦν αἱ ἀμερικανικαὶ ὑποχρεώσεις εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐξασφαλιζομένης διὰ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ, μιᾶς ἀντισταθμίσεως δυνάμεων ἔναντι τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, οὕτως, ὥστε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν νὰ στραφῇ ἐξ ὁλοκλήρου πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς καταστάσεως εἰς Ἄπω Ἀνατολήν, πρὸς περιορισμὸν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ σοβιετικοῦ κομμουνισμοῦ.

Καὶ οἱ βρεταννικοὶ ἐξ ἄλλου ἐπίσημοι κύκλοι δὲν ἀποκρύπτουν ὅτι αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι, εὐθὺς ὡς ἐξασφαλίσουν μίαν ἰσχυρὰν στρατιωτικὴν δύναμιν εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην, θὰ ἐντείνουν τὴν πίεσιν ἐναντίον τῆς Κίνας, διὰ τὴν ὁποίαν ἔχουν καταστρωθῇ τὰ σχέδια ἀποκλεισμοῦ της, ὑπὸ τοῦ Πενταγώνου, γεγονὸς τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιφέρῃ εὐρυτέρας διαταραχάς, ἐξ οὗ καὶ ἡ Μ. Βρεταννία, δὲν εὐνοεῖ ὅπως αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις της ἐνταχθοῦν εἰς τὸν ἡνωμένον Εὐρωπαϊκὸν στρατόν. Πέραν ὅμως τούτων, εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην ἔχει καταστῇ ἔκδηλος ὁ φόβος, ἐκ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία εὐθὺς ὡς ἀναλάβῃ τὰ πρωτεῖα τῆς στρατιωτικῆς ἰσχύος εἰς Εὐρώπην, θὰ δύναται νὰ δημιουργήσῃ πραξικοπήματα ὅπως εἰς τὸ παρελθόν, ὁπότε αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι, ἀπησχολημέναι μὲ τὴν θέσιν των εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν, δὲν θὰ δύναται νὰ περιορίσουν τὰς διεκδικήσεις της.

Οὕτω, ὑπογραμμίζεται, ὑπάρχουν φόβοι ἡ Γερμανία νὰ ἀποβῇ ἐκ νέου ὁ ἐφιάλτης τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Σχετικὸν πρὸς τὴν ὅλην τοιαύτην κατάστασιν εἶναι τὸ ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις τοῦ κ. Φὼρ, κατεψηφίσθη διὰ τὰ οἰκονομικὰ νομοσχέδια καὶ ἰδίως διότι ἐζήτησε τὴν ἐπιβολὴν νέων φορολογιῶν. Ἐν τούτοις αἱ κατηγορίαι τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν γαλλικὴν Βουλὴν ἐστηρίχθησαν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀσυμφόρων λύσεων, αἱ ὁποῖαι ἐπετεύχθησαν διὰ τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν Λισσαβῶνα, ὅπου ἐκυριάρχησεν ἡ ἀμερικανικὴ ἄποψις, ὅτι ἐὰν φοβεῖται ἡ Γαλλία τὴν Γερμανίαν ὀφείλει νὰ ἐντείνῃ τοὺς ἐξοπλισμούς της, διὰ νὰ καταστήσῃ ἀνίσχυρον ταύτην νὰ τῆς ἐπιτεθῇ. Ἡ κατηγορία αὕτη παρέσυρεν τοὺς Γάλλους βουλευτὰς καὶ κατεψήφισαν τὸν κ. Φὼρ τὸν ὁποῖον κατέκριναν, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι αἱ ζητούμεναι νέαι φορολογικαὶ ἐπιβαρύνσεις ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκ νέου τοῦ γερμανικοῦ κινδύνου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΥΓΝΩΜΗΣ

Μὲ μεγάλην συρροὴν πιστῶν ἐτελέσθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Θεοκλήτου, ὁ κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς—ἑορτὴ τῆς συγγνώμης.

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ—

Ὁ Καρνάβαλος καὶ ἐμεῖς

Τί τὰ θέλετε, μερικὲς ἀπὸ τὶς συμβολικὲς γιορτὲς τοῦ λαοῦ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν χάριν καὶ τὴν ὀμορφιά τους ἔχουν καὶ τὸν σκοπόν τους.

Γιατὶ εἶναι ἀλήθεια πῶς δὲν χρησιμεύουν ἁπλῶς γιὰ μέσον ψυχαγωγίας. (Σήμερα αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμός τους, καὶ γιὰ τὴν κτυπημένη πρωτεύουσα τοῦ Μωριᾶ λίγη ζωή, ἀφοῦ κατὰ τὴν ἔκφραση τοῦ συμπολίτου θυμοσόφου πνέει τὰ λοίσθια). Κάθε ἐκδήλωσις τῶν παλαιοτέρων γενεῶν κατέρας συμμετοχῆς εἶχε καὶ τὴν συμβολικήν της ἑρμηνείαν. Ἴσως καὶ αὐτὸ νὰ ἀποτελοῦσε μέρος τοῦ μυστικοῦ τῆς ζωῆς των. Ἔτσι καὶ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος (γιὰ τὴν μεγαλειότητα τοῦ καρναβάλου ἐδῶ πρόκειται) ἔχει καὶ αὐτὸς τὴν ἀποστολήν του. (Σὰν σύμβολον τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐθυμίας (παντοδύναμος ἄρχων τῆς φαιδρᾶς ὄψεως τοῦ κόσμου μας) κάλεσε τοὺς πάντας γύρω του. Ζήτησε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὸν σκληρὸ νόμον τῶν ἐπιγείων.

Μακρυὰ ἀπὸ τὸν πόνο, σὲ μιὰ πρόσκαιρη ἀνάπαυλα τῆς ἄγριας βιοπάλης. Μὲ μιὰ ψεύτικη ἀνακωχὴ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς μιζέριας, προσπάθησε νὰ στήσῃ τὸ βασίλειόν του.

Ἔρριξε λίγη κομπογιαννίτικη γλυκύτητα τῆς ξεχασιᾶς καὶ μοίρασε τὸ κέφι. Ἔδωσε ζωηρότητα ἰδιαίτερη καὶ χώρισε τὸν δρόμο του. Τέτοιες ὑπῆρξαν οἱ ἐπαγγελίες καὶ τὰ δῶρα του. Φωνές, γέλοια, χοροί. Πήδησαν γύρω του μικροὶ καὶ μεγάλοι, ντόπιοι καὶ ξένοι, γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι. Ἔπιναν μὲ λαιμαργία ὅλα τὰ διψασμένα γιὰ χαρά, ἀπὸ τὰ δύστυχα τελευταῖα χρόνια, χείλη τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸ ποτῆρι τῆς ξεγνοιασιᾶς. Ἀλλὰ φεῦ. Κράτησαν τόσο λίγο ὅλα.

Κουρασμένος ἀπὸ τὴν ἀνὰ τὰς ῥύμας καὶ τὰς ἀγυιὰς τῆς πόλεως, θριαμβευτικὴν περιοδείαν του, στάθηκε ἐκεῖ στὸ κέντρον τῆς μεγάλης πλατείας. Κύτταξε λίγο μὲ τὸ ἀπλανὲς βλέμμα τοῦ μελλοθανάτου ἀναλογιζόμενος θαρρεῖς τὴν ματαιότητα (ὡραιότατον ὁμοίωμα τῶν φαρφαρόνων καὶ κενοδόξων ποὺ πάντα ἕνα ἄδοξον τέλος τοὺς σφραγίζει τὴν πολιτείαν) καὶ παρεδόθη στοὺς μαινομένους ὑπηκόους του.

Ἐκεῖνοι ποὺ γλεντοκόπησαν μαζύ του τὴν δόξαν του καὶ διαλάλησαν τὸ μεγαλεῖον του στοὺς φαντασμαγορικοὺς διάκοσμους τοῦ πολύχρωμου χάρτινου βασιλείου του, τὸν ἔδωσαν, στὸ πῦρ καὶ κατευχαριστημένοι ὡσὰν νεώτεροι Νέρωνες ἀπόλαυσαν τὴν ὀμορφιὰ τοῦ θεάματος.

Σ' ἕνα ἐκτυφλωτικὸ παραλήρημα πυρός, ἄρχων - θρόνος καὶ σκῆπτρα μὲ τοὺς ὡραιότερους φωτεινοὺς συνδυασμοὺς καὶ ποικιλίες ἀναλαμπῶν ἐχάθηκαν.

Πῆρε μετὰ ὁ ἄνεμος τὴν στάχτην τους νὰ τὴν σκορπίσῃ στὰ τέσσαρα σημεῖα, ἀπτὰ δείγματα στοὺς λαοὺς γιὰ τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ τὴν ἀλλαζονία. Ἔμειναν κάποιοι ἀντίλαλοι ἀπὸ τὴν στιγμιαία ἐκείνη ἔκρηξη. Ἡ ζωὴ χωρὶς περιεχόμενο, μηδέν. (Τί ὡραιότερον αὐτῶν;).

Ἀπὸ σήμερα ὅμως ἡ ἀλλαγή. Ὅλα στὴν θέσιν τους γιὰ τὸν δρόμο τὸν μεγάλο. Ἐν ὄψει πάντα ἡ ἀνθρώπινη ἀποστολή. Πρέπει κανεὶς νὰ βλέπῃ ὅλες τὶς πράξεις γιὰ νὰ ἐννοῇ τὸ τέλος. Ὅλα χρησιμεύουν γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ποιὸς θὰ μποροῦσε ἄραγε νὰ ἔφτιαχνε ἕνα πανύψηλον τέτοιο ὁμοίωμα τεραστίων διαστάσεων θεατὸν ἀπὸ κάθε γωνιὰ τοῦ δύσμοιρου πλανήτου μας;

Νὰ τοῦ ἔδινε τὴν ἑρμηνείαν του καὶ νὰ ἐπανελάμβανε στὰ μάτια ὅλου τοῦ κόσμου τὴν τελευταία φάσῃ τῆς χθεσινῆς ἡμέρας πρὸς δόξαν . . . τῶν ἑκατομμυρίων ὁμοιωμάτων. Θὰ ἐπιτύγχανεν ὅπως δήποτε ὅ,τι δὲν ἐπέτυχαν τόσα χρόνια τόσοι ἄλλοι.

Ποῖος θ' ἀμφέβαλε μήπως γι' αὐτό;

Π.Π.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑΝ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΤΟΝ ΑΪΖΕΝΧΑΟΥΕΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 2. (Ἰδ. ὑπηρ.). Ὑπῆρχον χθὲς πληροφορίαι, ὅτι ἡ ἰδιάζουσα θέσις τῆς Γιουγκοσλαβίας, θὰ συζητηθῇ μεταξὺ τοῦ Ἀϊζενχάουερ ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ἐπισήμων ἀφ' ἑτέρου. Πράγματι τὸ Βελιγράδι, ἀφ' ὅτου ἦλθεν εἰς ῥῆξιν μὲ τὴν Μόσχαν καὶ τὰς ἄλλας χώρας τῆς Κομινφόρμ, ἔλαβε μίαν θέσιν ἐντελῶς περίεργον. Ἀπὸ τὴν Δύσιν δέχεται κάθε εἴδους στρατιωτικὴν καὶ οἰκονομικὴν βοήθειαν. Ἐν τούτοις, ἡ ἰδεολογικὴ κληρονομία, ποὺ βαρύνει τὸ καθεστώς τοῦ Τίτο, δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸν τελευταῖον νὰ ἀποκόψῃ ὅλας τὰς γεφύρας, αἱ ὁποῖαι τὸν συνδέουν μὲ τὸν κομμουνισμὸν καὶ νὰ προχωρήσῃ ὁλοκληρωτικῶς εἰς τὸν Δυτικὸν κόσμον. Αἱ διάφοροι κρούσεις, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν κατὰ καιροὺς πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Βελιγραδίου τὴν ἄφησαν ἀσυγκίνητον. Σήμερον ἡ ἐπίσημος θέσις τῆς Γιουγκοσλαβίας εἶναι ὅτι θὰ ἀμυνθῇ μέχρις ἐσχάτων, ἂν ὑποστῇ κομμουνιστικὴν ἐπίθεσιν.

Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμποδίζει τὴν κυβέρνησιν τοῦ Βελιγραδίου νὰ τηρῆται μακρὰν κάθε στρατιωτικῆς συμμαχίας μὲ τοὺς Δυτικοὺς διὰ δύο κυρίως λόγους: Πρῶτον διὰ νὰ ἀποφύγῃ κάθε πρόκλησιν πρὸς τὴν Μόσχαν καὶ τὰς ἄλλας χώρας τῆς Κομινφόρμ καὶ δεύτερον διὰ νὰ ἀποφύγῃ τυχὸν ἰδεολογικὴν ἐκμετάλλευσιν εἰς βάρος της ἐκ μέρους τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, εἶναι προφανὲς ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ κατὰ τὰς ἐπισκέψεις του εἰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἄγκυραν δὲν ἀποκλείεται νὰ συζητήσῃ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἕνας συντονισμὸς τῶν ἀμυντικῶν προσπαθειῶν τῆς Ἑλλάδος τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας, ὁ ὁποῖος θὰ συνεβιβάζετο μὲ τὴν ἰδιάζουσαν θέσιν τοῦ Βελιγραδίου εἰς τὴν διένεξιν μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως.

ΘΑ ΔΙΑΚΟΠΟΥΝ ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΔΙ' ΑΝΑΚΩΧΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΕΑΝ;

ΤΟΚΙΟ 2 (Ἰδ. ὑπηρ.) Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῶν διαπραγματευτῶν διὰ τὴν ἀνακωχήν, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ΟΗΕ κατηγόρησαν τοὺς κομμουνιστὰς ὅτι παραβιάζουν προηγουμένας συμφωνίας. Οἱ κομμουνισταί, ἐξ ἄλλου, ἐπανῆλθον ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς οὐδετέρας ζώνης ἀπὸ ἀεροπλάνα τοῦ ΟΗΕ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ΟΗΕ ἐδήλωσαν ὅτι τὸ συμμαχικὸν στρατηγεῖον ζωηρῶς ἀμφιβάλλει ἂν οἱ κομμουνισταὶ ἐπιθυμοῦν εἰλικρινῶς τὸν τερματισμὸν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἐκπρόσωπος τοῦ ΟΗΕ ἐδήλωσε μετὰ τὴν συνεδρίασιν τῶν διαπραγματευτῶν ὅτι ἡ σθεναρὰ στάσις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν δὲν σημαίνει ὅτι αἱ συνομιλίαι θὰ διακοποῦν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 2. (Ἰδ. ὑπηρ). Ὁ ῥαδιοσταθμὸς τοῦ Πεκίνου μετέδωσε χθὲς ὅτι σοβαραὶ ἐπιδημίαι μαστίζουν τὸν πληθυσμὸν τῆς Β. Κορέας.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΓΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΕΛΗΝ ΚΑΙ ΗΠΕΙΡΟΝ

ΤΗΝ 15 ΤΡΕΧ. ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι ὁ στρατάρχης Παπάγος θὰ ἀναχωρήσῃ ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τὴν περιοδείαν του εἰς Ἤπειρον τὴν 15ην τρέχ. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ θὰ διανυκτερεύσῃ εἰς Πάτρας, τὴν πρωΐαν δὲ τῆς ἑπομένης, ἡμέραν Κυριακήν, θὰ συνεχίσῃ τὸ ταξίδιον του μεταβαίνων ἐν ἀρχῇ εἰς Μεσολόγγιον καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς Ἀγρίνιον, Ἄρταν, Πρέβεζαν, Ἰωάννινα κλπ.

Ὁ στρατάρχης Παπάγος ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν περιοδείαν του κατὰ τὴν τρέχουσαν ἑβδομάδα, ἀλλὰ λόγῳ τοῦ ὅτι ἀναμένεται μεθαύριον εἰς Ἀθήνας ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς θὰ ἔχῃ συνομιλίαν καὶ μὲ τὸν ἡγέτην τοῦ μεγαλυτέρου Ἑλληνικοῦ κόμματος, ἡ περιοδεία ἀνεβλήθη διὰ τὴν 15ην τρέχοντος.

Ο ΧΙΛΑΛΙ ΠΑΣΑΣ ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΕ ΝΕΑΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

Πρόκειται νὰ κηρυχθῇ Βασιλικὴ δικτατορία;

ΚΑΪΡΟΝ. 2. (Ἰδ. ὑπηρ.) Ὁ Ἀχμὲτ Χιλάλι ἐσχημάτισε τὴν νέαν Κυβέρνησιν τῆς Αἰγύπτου. Ὁ νέος πρωθυπουργὸς ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Βασιλέα Φαρούκ τονίζων ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὴν αὐτὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῶν προκατόχων του καὶ θὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Ἄγγλων ἐκ τῆς Διώρυγος καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Αἰγυπτιακῆς ἐπικυριαρχίας ἐπὶ τοῦ Σουδάν. Ἡ ὑπὸ τὸν Ἀλῆ Μαχὲρ πασᾶν Κυβέρνησις παρῃτήθη τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου κατόπιν ἐκτάκτου ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνεκλήθη μετὰ τὴν ὑπὸ Βρεταννοῦ ἐκπροσώπου ἀνακοίνωσιν εἰς τὸν Μαχὲρ πασᾶν ὅτι ἡ ὁρισθεῖσα συνάντησις μὲ τὸν Ἄγγλον πρεσβευτὴν κ. Στήβενσον ἀνεβάλλετο λόγῳ ἀπροόπτου ἀσθενείας τοῦ τελευταίου. Κατὰ τὴν συνάντησιν Μαχὲρ—Στήβενσον θὰ ἐγίνετο τὸ πρῶτον βῆμα διὰ τὴν ἔναρξιν διαπραγματεύσεων πρὸς διευθέτησιν τῆς Ἀγγλο—Αἰγυπτιακῆς διαφορᾶς. Ἡ ἀναβολὴ τῆς συναντήσεως ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸν Αἰγύπτιον πρωθυπουργὸν ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς καθορισθείσης διὰ τὴν συνομιλίαν ὥρας.

Ὁ νέος πρωθυπουργὸς ἀνῆκεν ἄλλοτε μεταξὺ τῶν στελεχῶν τοῦ ὑπὸ τὸν Ναχὰς πασᾶν κόμματος τῆς Οὐάφντ, ἀλλ' ἀπεχώρησε τούτου, τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, ἐπικρίνας δημοσίᾳ τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν τούτου καὶ κατηγορήσας τὸ κόμμα τῆς Οὐάφντ ἐπὶ διοικητικῇ διαφθορᾷ.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν Βασιλέα ὁ ἡλικίας 63 ἐτῶν Χιλάλι πασᾶς, λέγει ὅτι θὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν διοικητικὴν ἐξυγίανσιν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης.

Ἡ νέα Κυβέρνησις ἀποτελεῖται ἀπὸ μερικοὺς ἀνεξαρτήτους καὶ τοὺς περισσοτέρους ὑπουργοὺς τῆς ἀπὸ τὸν Μαχὲρ πασᾶν Κυβερνήσεως.

Ὁ Μαχὲρ δὲν μετέχει τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ ὑπουργοὶ Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν τῆς προηγουμένης Κυβερνήσεως διατηροῦν τὰ χαρτοφυλάκιά των. Τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἀνετέθη εἰς τὸν Χασουνὰχ πασᾶν ὑπουργὸν Παιδείας εἰς τὴν παραιτηθεῖσαν Κυβέρνησιν.

Ἐν τῷ μεταξὺ κυκλοφοροῦν μετ' ἐπιτάσεως φῆμαι καθ' ἃς πρόκειται ὁ Φαρούκ νὰ κηρύξῃ Βασιλικὴν δικτατορίαν.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΗΡΕΜΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 2. (Ἰδ. ὑπηρ). Τηλεγραφοῦν ἐκ Χόγκ Κόνγκ ὅτι ἐπικράτει σήμερον ἠρεμία εἰς τὴν ἀποικίαν, μετὰ τὰς χθεσινὰς ταραχὰς κατὰ τὰς ὁποίας ἐτραυματίσθησαν 2 Ἄγγλοι στρατιῶται καὶ 12 πολῖται. Ἡ ἀστυνομία ἔχει λάβει ἔκτακτα μέτρα πρὸς πρόληψιν νέων ταραχῶν. Ὁ Κυβερνήτης τῆς ἀποικίας, εἰς ἀνακοίνωσίν του, ἐπιρρίπτει τὰς εὐθύνας εἰς τὴν μεγαλειτέραν ἐργατικὴν ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν κομμουνιστῶν.

ΚΑΧΥΠΟΨΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Ἄγνωστον ἂν θὰ μετάσχουν οἱ Δυτικοί

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 2 (Ἰδ. ὑπηρ.). Κατὰ τὰ ἐκ Πράγας, τηλεγραφήματα μετὰ μεγάλης δραστηριότητος ὀργανοῦται ἡ οἰκονομικὴ διάσκεψις τῆς Μόσχας, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ συνέλθῃ τὴν 3ην Ἀπριλίου.

Ἤδη πολλαὶ προσκλήσεις ἤρχισαν ἀποστελλόμεναι πρὸς οἰκονομολόγους, βιομηχάνους καὶ πάσης φύσεως ἐμπόρους ὅλων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου καὶ ἰδίως εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας.

Αἱ προσκλήσεις αὗται ἀπευθύνονται πρὸς τὰ ἄτομα ταῦτα, ἀσχέτως πολιτικῶν ἢ κομματικῶν πεποιθήσεων, αἱ πρῶται δὲ ληφθεῖσαι τοιαῦται ἔχουν ἀπευθυνθῇ πρὸς οἰκονομολόγους καὶ βιομηχάνους δεδηλωμένων ἀντικομμουνιστικῶν φρονημάτων.

Ὡς θέματα ἡμερησίας διατάξεως εἰς τὰς ἐν λόγῳ προσκλήσεις ἀναφέρεται ὅτι θὰ συζητηθοῦν ἡ προώθησις τοῦ ἀνταλλακτικοῦ ἐμπορίου μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, νομισματικαὶ συνθῆκαι καὶ διευκολύνσεις διὰ τὰς συναλλαγὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν, σταθεροποιήσεις καὶ προσπάθεια κατανοήσεως ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν.

Χαρακτηριστικὸν γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ συγκαλοῦσα τὴν Διάσκεψιν ταύτην ὀργάνωσις «Συνέδριον τῆς Εἰρήνης», καθαρὸν ἐξάρτημα τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως, ἀπέφυγε νὰ ἀποστείλῃ προσκλήσεις εἰς πολιτικὰ πρόσωπα ἢ τοιαῦτα ἀσκοῦντα ἐπιρροὴν εἰς Κυβερνήσεις ξένων χωρῶν.

Αἱ ληφθεῖσαι προσκλήσεις διὰ συμμετοχὴν εἰς τὴν Μ. Βρεταννίαν καὶ Γαλλίαν ἐγένοντο δεκταὶ ἀναλόγως τῶν ἀντιλήψεων τῶν προσκαλουμένων. Πολλοὶ εἶναι οἱ ἀμφιρρέποντες, ἂν πρέπει νὰ μετάσχουν εἰς μίαν τοιαύτην Διάσκεψιν καὶ τοῦτο διότι αἱ ἐξ Ἡν. Πολιτειῶν μεταδιδόμεναι πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι κύριος σκοπὸς αὐτῆς εἶναι νὰ γίνῃ μιὰ ἔντονος προπαγανδιστικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν Σοβιὲτ περὶ δῆθεν ἀρχικῶν προθέσεων τῆς Μόσχας, ἥτις ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ κλονίσῃ τὴν πεποίθησιν περὶ δυναμικῶν λύσεων καὶ νὰ κάμψῃ τὸ αἴσθημα τῆς Κοινῆς Γνώμης ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐντάσεως τῶν ἐξοπλισμῶν διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Δύσεως.

Ἀντιθέτως οἱ γαλλικοὶ κύκλοι ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ Διάσκεψις συγκαλεῖται κυρίως διὰ νὰ τείνῃ καὶ προπαγανδίσῃ ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν ἀποβλέπει εἰς ῥῆξιν, ἀλλ' εἶναι πεπεισμένη ὅτι δύναται νὰ καταστῇ ἀπολύτως ἐφικτὴ ἡ συνύπαρξις τῶν δύο κόσμων, δυναμένων νὰ ἀλληλοεξαρτηθοῦν τοὐλάχιστον οἰκονομικῶς ἵνα οὕτω κλονισθῇ τὸ παγκόσμιον κῦρος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν.

Ἑωρτάσθη ἐν μέσῳ γενικῆς εὐθυμίας

ἡ χθεσινὴ ἡμέρα τῶν Ἀπόκρεω

Παρήλασαν πολλὰ ἅρματα καὶ ἑκατοντάδες μεταμφιεσμένων. Τὴν νύκτα ἐκάησαν πυροτεχνήματα καὶ ὁ Καρνάβαλος

ΠΟΛΥΑΡΙΘΜΟΙ ΞΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Ἡ Πάτρα ἔζησε χθὲς μιὰ μέρα ποὺ θὰ μείνῃ ἀξέχαστη. Συνηθίζουμε συχνὰ προκειμένου νὰ κάνουμε μιὰ σύγκριση νὰ ἀνατρέχουμε στὸ παρελθόν, νὰ θυμώμαστε τὰ παληὰ τὰ χρόνια τῆς καλῆς ζωῆς, τοῦ γέλοιου καὶ τῆς εὐτυχίας. Καὶ δὲν χωρεῖ βέβαια καμμιὰ ἀμφιβολία, πῶς οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι ἔδωσαν τὴν σφραγίδα τους σ' ἕνα μεγαλεῖο, ποὺ, γιὰ κάμποσα χρόνια, πιστέψαμε πῶς ἦταν πειὰ περασμένο.

Ποιὸς ὅμως μπορεῖ νὰ ἀμφιβάλλῃ πλέον, ὅτι τὸ χθεσινὸ καρναβάλι δὲν ξεπέρασε κάθε προσδοκία; Ποιὸς ἔχει ἀνάγκη πειὰ νὰ γυρίζῃ πίσω, στοὺς χρόνους τοὺς παλαιούς, ἀφοῦ, μόλις χθές, ἡ Πάτρα πλημμύρισε ἀπὸ μουσικὴ χαρᾶς, ἀπὸ γέλοιο, γέλοιο αὐθόρμητο, ἀπὸ φωνές, εἶδος πραγματικοῦ ξεφαντώματος; Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ θὰ ἰσχυρισθῇ πῶς δὲν μπόρεσε νὰ ζήσῃ ὧρες ὁλόκληρες ἀμεριμνησίας;

Ἡ Πάτρα διασκέδασε χθὲς ὁλόκληρη. Καὶ μαζὺ μ' αὐτὴν βγῆκαν τὴν εὐκαιρία νὰ χαροῦν, νὰ φωνάξουν, νὰ τραγουδήσουν ξέγνοιαστοι ἀνάμεσα σ' ἕνα φιλόξενο χαρούμενο περιβάλλον χιλιάδες ἀκόμη ξένοι, ἀπ' ὅλες τὶς πόλεις, ἀπ' ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν εἶχε ἀκόμη νυχτώσει τὸ περασμένο Σάββατο, ποὺ ἄρχισε νὰ πλημμυρίζῃ ἡ πόλις ἀπὸ ξένους.

Ἀπὸ τὸ Αἴγιον, κι' ἀκόμη πέρα μακρυὰ μέχρι τὴν εἴσοδο τῆς πόλεως, μιὰ φωτεινὴ λουρίδα αὐλάκωνε τὸ σκοτάδι. Ἦταν οἱ ἑκατοντάδες τῶν αὐτοκινήτων, ἦταν ἡ ἀτέλειωτη σειρὰ ἀπὸ κοῦρσες ποὔφερναν τοὺς διψασμένους γιὰ διασκεδάσεις ξένους μας στὴν ὤμορφη Πάτρα, στὴν Πάτρα τὴν ἀρχοντοπούλα ποὔχει τὴν ὄψ. γιορτασιμένη στὴν Πάτρα ποὺ λουζότανε στὶς χιλιάδες τῶν πολυχρώμων φώτων. Οἱ δρόμοι πλημμυρισμένοι ὅλοι ἀπὸ κόσμο. Καὶ νά ἐ δέκα μέρα, σ' ὅλες τὶς γωνιές σ' ὅλες τὶς πλατεῖες καὶ στὸ παραμικρὸ ἀπόμερο σοκάκι, οἱ χαρούμενες παρέες τῶν μεταμφιεσμένων, οἱ πιερρότοι, τὰ ντόμινα, τόσες καὶ τόσες γυναῖκες, κορίτσια ἢ ἠλικιωμένες ποὺ φόρεαν κάθε λογῆς ροῦχο καὶ ξεχύθηκαν στοὺς δρόμους περνώντας τοὺς περιπατητὲς μὲ χίλιων δύο λογιῶν πολιτισμένα πάντοτε ἀστεῖα.

Καὶ ὅλα αὐτὰ μέχρι τὶς 9 τὸ βράδυ. Μετὰ ἡ κίνησις ἔλαβε ἕνα καινούργιο ρυθμό. Ἤρχιζε ἡ . . . πορεία πρὸς τὰ πανάριθμα τὰ ὡραιοστολισμένα κέντρα, στὶς ταβέρνες, στὰ ἑστιατόρια.

Ἄδειαζαν οἱ δρόμοι, ἂν ἦταν δυνατὸν νὰ ἀδειάσουν ἀπὸ τόσες χιλιάδες κόσμο, καὶ γέμιζαν οἱ αἴθουσες τοῦ χοροῦ, γέμιζαν οἱ πίστες. Στὶς 10 τὸ βράδυ οὔτε καρέκλα δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἐξοικονομηθῇ. Ποῦ νὰ χωρέσῃ ἀλήθεια τόσος κόσμος; Τὰ ξενοδοχεῖα ἀπὸ μέρες ἤδη ἦταν κατειλημμένα. Χίλια διακόσια ἀκόμη δωμάτια διετέθησαν σὲ σπίτια, γιὰ νὰ βροῦν ὅσοι μποροῦσαν στέγη, τριακόσιοι ἄλλοι ξεμπούκαραν κατὰ τὶς 8 τὸ βράδυ ἀπὸ τὸ φωτόλουστο «Αἰγαῖον», τὰ λεωφορεῖα δὲν σταμάτησαν οὔτε λεπτὸ νὰ φέρνουν κόσμο. Ὁ σιδηρόδρομος καὶ τὰ αὐτοκίνητα εἶχαν τόσα ἔκτακτα δρομολόγια, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ βρῇ κανεὶς λογαριασμό.

Καὶ ὅμως ὅλα πῆγαν καλά. Ὅλοι ἔμειναν εὐχαριστημένοι. Τὰ φῶτα ποὺ δὲν ἔσβυσαν μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν σὲ ἑκατοντάδες σπίτια, οἱ φωνές, τὰ γέλοια, ὁ ἑορταστικὸς θόρυβος, ἡ ἀδιάκοπη μουσικὴ ἔδειχναν ὅλα πῶς ὅσοι δὲν βρῆκαν ἕνα τραπέζι σὲ μιὰ ταβέρνα βρῆκαν τὸν τρόπον νὰ διασκεδάσουν οἰκογενειακῶς στὰ σπίτια των ποὺ τὰ στόλισαν ὅσο μποροῦσαν καλλίτερα μὲ τὰ χρώματα τῆς Ἀποκρηᾶς.

Τὸ Καρναβάλι στὴν Πάτρα ἄρχισε πράγματι ἀπὸ τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου.

Συνεχίστηκε μέχρι τὸ πρωΐ, τῆς Κυριακῆς μέχρις ὅτου ἕνας ὁλόχρυσος ἥλιος φάνηκε περίλαμπρος, καυτερός, Μαρτιάτικος, ἐξ ἄλλου, στὸν Πατραϊκὸ οὐρανό.

Οἱ δρόμοι γέμισαν καὶ πάλι. Κοῦρσες κάθε λογῆς, κοῦρσες ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ ὅλων τῶν . . . βαλαντίων καὶ κόσμος χιλιάδες βγῆκαν στοὺς δρόμους. Ἡ πομπὴ τοῦ Καρναβάλου θ' ἄρχιζε στὶς 3.30 τὸ ἀπόγευμα, μὰ τὰ πεζοδρόμια εἶχαν κι' ὅλας καταληφθῇ ἀπὸ τὶς 1 τὸ μεσημέρι. Δὲν εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι ποὺ πῆγαν νωρὶς νωρί, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ πιάσουν μιὰ καρέκλα στὰ καφενεῖα. Ἄρτον καὶ θεάματα θέλει ὁ λαός. Χθὲς ὁ κόσμος προτιμοῦσε, μαζὺ μὲ τὸ θέαμα, ἥλιο καὶ ἕνα γλυκό, ἢ ἕνα καφεδάκι.

Γιὰ τὸν ἄρτον, ἂς ξημερώσῃ ἡ αὐριανὴ Τρίτη καὶ βλέπουμε.

Ἡ πομπὴ τοῦ Καρναβάλου ξεκίνησε ἀπὸ τὴν πλατεία Ὁμονοίας τὴν καθωρισμένη ὥρα.

Ἦταν 3.30 ἀκριβῶς, ὅταν ὁ πρῶτος μεταμφιεσμένος, ἀνεβασμένος σὲ δύο πανύψηλα ξυλοπόδαρα, μιὰ μορφὴ ποὺ θύμιζε μορφὲς τῆς φαντασίας τῶν συγγραφέων τοῦ Μεσαίωνος ξεκίνησε, μπροστὰ ἀπ' ὅλη τὴ πομπή, πρὸς τὸ κέντρον τῆς πόλεως ὅπου χιλιάδες χαρούμενα μάτια ἔβλεπαν ἀχόρταγα, ἀνάμεσα ἀπὸ ἐκδηλώσεις θαυμασμοῦ κι' ἀκράτητα χειροκροτήματα. Χίλια πεντακόσια μέτρα μῆκος εἶχε ἡ πομπὴ τοῦ Καρναβάλου.

Στὴν πλατεῖα Γεωργίου ἡ ἔκτασις τοῦ χώρου κι' ἡ πλημμυρίδα τοῦ κόσμου ποὺ «χαλοῦσε τὸν κόσμο» ἀπὸ χειροκροτήματα καὶ τραγούδια ἔδιναν ἕνα ὑπέροχον θέαμα ποὺ ἄλλη φορὰ δὲν ἔζησε ἡ Πάτρα. Τῆς ὅλης πομπῆς προηγεῖτο ἡ Δημοτικὴ μουσικὴ τοῦ Αἰγίου, εὐγενῶς προσφερθεῖσα, ἡ ὁποία πραγματικὰ ἔγινεν ἀντικείμενον θερμοτάτων ἐκδηλώσεων. Κι' ἀμέσως μετὰ ἠκολούθει ὁ ...αὐ άρχης τοῦ Καρναβάλου, μὲ τὴν ἀλλόκοτη χλαμύδα του καὶ τὸ παράξενό του δόρυ, ἀνεβασμένος σ' ἕναν...., ἀχαμνώνοντα ὑπερήφανον

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.)

ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΑ

Τὰ Κούλουμα

Δύσκολα εἶναι τὰ χρόνια ποὺ ζοῦμε. Μὰ οἱ γιορτὲς εἶναι πάντοτε χαρούμενες καὶ δίνουν πλούσια τὴ χαρά. Χαρίζουν κάπως τὴ λησμονιὰ τῆς καθημερινῆς βιοπάλης. Ὁ κόσμος, ὅλος ὁ κόσμος, μὲ κάποια θρησκευτικὴ εὐλάβεια μένει πιστὸς στὰ ἔθιμά του.

Κι' ἐφέτος, μὲ τὴν ἔναρξι τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς, εἶναι βέβαιο πῶς ὅλοι θὰ βροῦν κάποιο τρόπο νὰ γλεντήσουν, ἔστω καὶ ἂν προηγήθηκε λίγο ἢ πολὺ ἀποκρηάτικο ξεφάντωμα.

Τὰ παλιὰ τὰ χρόνια τὰ πράγματα ἦταν βέβαια κάπως διαφορετικά. Οἱ παληοὶ δὲν τὤβαζαν εὔκολα κάτω. Παρ' ὅλα τὰ τρελλὰ γλέντια τους, ποὺ τὸ ἀποκορύφωμά τους γίνονταν τὸ βράδυ τῆς τελευταίας Κυριακῆς, Τυρινῆς ὅπως τὴ λέμε, ὡστόσο κράταγαν ἕνα ποσοστὸ δυνάμεων καὶ κεφιοῦ γιὰ νὰ γιορτάσουν χαρούμενα καὶ τὰ «Κούλουμα».

Δὲν πρόφταινε νὰ ξεπροβοδιστῇ καλὰ—καλὰ ἀπὸ τὶς στρατιὲς τῶν μασκαράδων ἡ θεότρελλη Ἀποκρηὰ μὲ τὰ πολύχρωμα ντεκόρ της, ὁπότε, μὲ τὶς πρῶτες χρυσαφένιες ριπὲς τοῦ ἥλιου, μιὰ ἄλλη—πολύχρωμη κι' αὐτὴ—στρατιὰ χαρταετῶν, ἀπὸ «Σμυρνιούς, Ἄστρα, Μισοφέγγαρα, Σαΐτες καὶ Σταυραετούς» ἀνέβαινε θριαμβικὰ τοὺς αἰθέρες γιὰ νὰ καλωσορίσῃ τὴν πρώτη ἀνοιξιάτικη γιορτὴ τῆς ὑπαίθρου.

Μὰ καὶ σήμερα, ἂν τὸ θελήσῃ κι' ὁ Πατραϊκὸς οὐρανὸς δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πῶς ὅλα θὰ ξαναγίνουν μὲ τὴν ἴδια χαρά, μὲ τὸ ἴδιο κέφι.

Ὅπως καὶ στὰ παληὰ τὰ καλὰ τὰ χρόνια, στὴν ἀγορὰ καὶ στὶς γειτονιὲς τὰ μόνα ἀνοιχτὰ μαγαζιὰ θὰ εἶναι αὐτὰ ποὺ θὰ πουλοῦν φαγώσιμα.

Ἀπάνω στὰ τεζάκια τῶν Ψαράδικων, ἁπλωμένα λογῆς—λογῆς θαλασσινά. Ἀπὸ τοὺς φανταχτεροὺς ἀστακοὺς ὡς τὰ καμουτσούνα καβούρια.

Οἱ πάγκοι τῶν μανάβικων σὰν μιὰ ἥμερη καταπράσινη θάλασσα ἀπὸ μαρούλια καὶ κάρδαμο, ποὺ ἀπάνω της λικνίζονται ναζιάρικα—τὰ φρεσκοκομμένα γενειοφόρα κρεμμυδοσκορδάκια! Τὰ μπακάλικα μὲ τὴ μωσαϊκὴ πολυχρωμία τους. Δίπλα στὶς ὁλόλευκες ἐμαγιὲ λεκάνες, γεμάτες ἀπὸ κατάμαυρες ἐλιές, οἱ βαθυκίτρινοι, ταραμάδες καὶ τὸ χρυσαφένιο μπρίκ. Ἀπόκοντα οἱ κάτασπροι ἢ σοκολατένιοι χαλβάδες, καὶ πιὸ πέρα τὰ γκριζοπράσινα σκουμπριὰ καὶ τὰ τουρσιὰ μ' ὅλες τὶς ἀποχρώσεις τοῦ πράσινου. Στὶς μόστρες τῶν φούρνων ἀμέτρητες, ροδοκόκκινες, ἀχνιστὲς λαγάνες.

Καὶ ἡ ρετσίνα καὶ τὸ κοκκινέλι σὲ ἡμερησία διάταξι, σ' ὅλα τὰ τραπέζια, ὅλα τὰ στόματα, ποὺ ἢ μασοῦν ἀδιάκοπα, ἢ πίνουν, ἢ τραγουδοῦν.

Τὸ κέντρο τῆς πόλεως σίγουρα θάχῃ σήμερα νεκρὴ ὄψι. Ὅμως κατὰ τὸ μεσημέρι ὅλοι θὰ ξεχυθοῦν γιὰ τὶς ἐξοχές, στὶς ὤμορφες καὶ πολλὲς ποὺ ἔχει ἡ ὡραία μας Πάτρα. Ὅλα τὰ μεταφορικὰ μέσα σὲ ἀέναη κίνησι. Κάρρα, σοῦστες, ἁμάξια κι' αὐτοκίνητα θὰ μεταφέρουν τὰ κύματα τοῦ κόσμου σὲ βουνὰ καὶ σὲ θάλασσες γιὰ γλέντι.

Στὶς ἀμμουδιές, στὸ γρασίδι καὶ στὰ τραπέζια τῶν ἐξοχικῶν κέντρων θὰ ριχτοῦν καὶ πάλι ἀνάκατα, ὅπως καὶ στὰ παληὰ τὰ χρόνια, τὰ σαρακοστιανά. Τὰ βάσανα θὰ λησμονηθοῦν γιὰ λίγο. Τὸ θέλει, τὸ ζητάει ἡ ἡμέρα. Νταούλια, σαντούρια, μπαγλαμάδες, λαοῦτα, λατέρνες, ντέφια κι' ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ λαϊκὰ ἔγχορδα καὶ πνευστὰ ὄργανα, ἄλλα ἔντονα κι' ἄλλα φάλτσα, θὰ συνοδεύσουν τὶς ἀτέλειωτες χορευτικὲς παρέες.

Ὁ καλαματιανός, ὁ χασάπικος, ὁ τσάμικος καὶ τὸ ζεμπέκικο θὰ δώσουν καὶ θὰ πάρουν.

Ἴσως σὲ μερικὰ προοδευμένα ζευγαράκια δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ χορέψουν καὶ λίγο σάμπα, τὸ... καινούριο ρυθμό.

Ἀργὰ τὸ βράδυ ὁ γιορτασμὸς θὰ τελειώσῃ. Οἱ Πατρινοί, ὅπως κι' οἱ παλαιότεροι, θὰ μαζέψουν τὰ τζουμπλέκια τους καὶ θὰ ξαναγυρίσουν στὰ σπίτια τους. Ἡ γατούλα ἀνήσυχη θὰ περιμένῃ στὴν πόρτα νὰ ἀκούσῃ τὸ κλειδί, νὰ δῇ καὶ πάλι τοὺς νοικοκυραίους ποὺ ἔλειψαν τόσες ὧρες.